

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SCAPINO !
(Scapino !)

Zeer vrij naar 'Les fourberies de Scapin' van Molière

door

Frank Dunlop & Jim Dale

Vertaling : Luk Wijns

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.1950

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SCAPINO!* op te voeren moet de naam van auteur *FRANK DUNLOP & JIM DALE* ; vert. *Luk Wijns* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1991/220/010
ISBN 978-90-385-01598

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

OTTAVIO zoon van een rijke zakenman, Argante
SYLVESTRO Ottavio's lijfwacht
SCAPINO vriend van Sylvestro, Leandro's lijfwacht
GIACINTA Ottavio's geliefde
ARGANTE vader van Ottavio
GERONTE vader van Leandro
LEANDRO vriend van Ottavio, zoon van Geronte
CARLO een zwerver
ZERBINETTA een zigeunermeisje
DE MIN van Giacinta
DE HOOFDKELNER
TWEЕ GEHAASTE KELNERS (een zingt)
EEN DIENSTER (woont in het café)

TIJD : NU

PLAATS: Sancta Lucia, de haven van Napels, een café-bar langs de kade.

Deze waanzinnige komedie, geïnspireerd op Molières “Les Fourberies de Scapin” speelt zich af in het Napels van vandaag en begint met een liedje dat zijn ontstaan dankt aan de spij斯卡art van een Italiaans restaurant.

“Als je dit mist ben je gek” schreef de kritikus van de New York Times “en als je je kinderen dit laat missen ben je gewoon een onmens”.

DEEL I

(Dienster komt op vanuit het café, ze geeuwt; stopt vijf muntstukken in de juke-box, kiest liedjes. De juke-box weigert, ze geeft het ding een schop en een klap. Op de klap begint de muziek. Dienster doet opwarmingsoefeningen en verdwijnt weer in het café.

Carlo komt de zaal binnen langs C. Jardin en praat tegen het publiek in namaak-Italiaans. Hij klimt over tonnen en dozen in het midden C. Jardin en begint over te lopen richting C. Cour. Dienster verschijnt op het balkon van het café en neemt drie tafelkleedjes (van C. Jardin naar C. Cour) van de ballustrade.

Carlo is in het midden en hij wisselt een paar smerige blikken met de Dienster. We horen meeuwen.

Dienster af en Carlo gaat het publiek in langs de trap C. Cour, in het midden. Hij spreekt namaak-Italiaans.

Vanuit het café klinkt de gitaarsolo van het liedje "Minestrone Macaroni".

Drie Kelners komen vanuit het café op, de juke-box zwijgt, we horen de eerste geneuriede maten van "Minestrone Macaroni". Hoofdkelner overziet het installeren van het café van in het midden achteraan.

Kelner 1 loopt naar de tafel C. Cour, plaatst een bezem tegen de tafel, loopt naar de tafel midden vooraan en zet er stoelen bij. Kelner 2 loopt naar de tafel C. Jardin, zet er stoelen bij en veegt de grond voor het café.

Scapino komt op het cafébalkon staan, speelt de tweede maat van "Minestrone Macaroni". De meeuwen zwijgen.

Dienster met tafelkleedjes op vanuit het café. Ze loopt naar de tafel C. Jardin, legt een tafelkleedje neer.

Scapino, op het cafébalkon en zangers achter de scène beginnen "Minestrone Macaroni" te zingen.

Ze blijven zingen tijdens de volgende aktie.

MINESTRONE MACARONI

Pollo All Americana
Scampi Fritti in Brodo
Pasta Bolognese,
Pate Mayonnaise,
Capuchino Espresso

Minestrone Macaroni,
Ravioli aux Crevette
Caramella in Padella
Avocado Vinaigrette

Scalopina Valdostana
Bisteca con Risotto
Pasta Bolognese
Pate Mayonnaise
Da un Buon Appetito

Minestrone Macaroni
Ravioli aux Crevette
Caramella in Padella
Avocado Vinaigrette

Dienster gaat naar de tafel C. Cour, legt een tafelkleedje neer. Kelner 1 heeft net de stoelen rond de voorste tafel geschikt, begint te veggen, ziet Carlo opkomen langs C. Cour en jaagt hem, namaak-Italiaans schreeuwend het publiek in.

Dienster schudt het derde tafelkleedje uit, komt naar de tafel vooraan terwijl Kelner 1 naar de tafel C. Cour loopt, ze kruisen elkaar op de brug. Hij schikt de stoelen en begint de vloer te veggen C. Cour. Dienster legt het tafelkleedje op de tafel vooraan.

Carlo komt de scène op, zet zich aan de tafel vooraan, op de stoel rechts en knijpt haar in de billen. Eerst reageert ze niet, hij doet het nog eens tot ze hem een klap geeft en doorloopt naar achter. Carlo trekt het tafelkleedje over zich als een deken, wil een tukje doen, de Dienster krijgt het in de gaten. Ze schreeuwt wat namaak-Italiaans, grist het tafelkleedje weg, trekt hem uit de stoel en smijt hem van de trap. Hij schreeuwt naar haar in namaak-Italiaans en begint dan tot het publiek te praten.

Dienster legt het tafelkleedje weer goed, loopt naar de tafel C. Cour en schikt er het tafelkleedje, rug publiek.
Carlo sluipt achter haar aan de trap weer op, kijkt onder haar rok, kijkt in het publiek en weer onder haar rok.
Dienster vertrekt richting C. Jardin. Carlo klimt het podium op en verdwijnt C. Cour.
Kelner 1 smijt een bezem naar de hoofdkelner, knielt voor de Dienster en lonkt naar haar tot ze hem wegduwt.
Op dit moment stopt de liedjestekst en de melodie van "Minestrone Macaroni" wordt verder geneuried.
De Hoofdkelner smijt zijn bezem naar Kelner 2 en lonkt naar de Dienster. Ze duwt hem opzij. Wanneer ze naar de tafel C. Jardin loopt, smijt Kelner 2 beide bezems naar de Hoofdkelner, knielt voor haar en lonkt. Ze geeft hem een klap in het gezicht, trekt het tafelkleedje goed en wandelt af C. Jardin.
De Hoofdkelner smijt beide bezems naar Kelner 1 en alle Kelners willen af langs het café.
De Hoofdkelner verdwijnt langs de cafédeurtjes, we horen een fietstoeter C. Cour.
Kelner 1 & 2 zien Carlo van C. Cour op het café afrijden op een fiets. Ze rennen naar het café, openen de deurtjes, Carlo rijdt er doorheen, gevolgd door de Kelners. Binnen klinkt een enorme klap, dan verward gestommel en gerommel.
Carlo wordt door Kelner 1 bij zijn kraag en broek opgepakt en uit het café gesmeten. Kelner 1 gaat weer naar binnen als Kelner 2 buiten komt en een fietswiel naar Carlo smijt. Kelner 2 gaat weer naar binnen, Kelner 1 komt buiten en smijt een fietsstuur naar Carlo. Kelner 1 gaat naar binnen. Kelner 2 komt naar buiten en smijt een fietszadel naar Carlo. Kelner 2 gaat naar binnen en Kelner 1 smijt Sylvestro naar buiten, die op zijn knieën naast Carlo valt.
Carlo fluistert Sylvestro iets toe wanneer Kelner 1 het café binnengaat. Sylvestro staat op en rent naar voor C. Cour om Ottavio te spreken – die opgekomen is langs het gangpad C. Cour en de trappen van het voortoneel opkomt.
Sylvestro grijpt hem vast en zegt "Uw vader is terug".
Ondertussen heeft Carlo de drie fietsonderdelen opgeraapt en gaat af C. Cour. Ottavio schreeuwt een Italiaanse vloek en rent het toneel op tot vlak bij de bank in het midden en keert zich om.)

OTTAVIO Ik ben verloren, ik ben kapot, wat moet ik doen?
Triest nieuws voor een verliefd hart! De grond zakt onder
mijn voeten weg. Ramp na ramp. Jij hebt gehoord, Sylvestro,
dat mijn vader terug is?

SYLVESTRO Dat uw vader terug is.

OTTAVIO En dat zijn boot vanmorgen is aangekomen?

SYLVESTRO (*zit bij de voorste tafel op de rechtse stoel*) Vanmorgen aangekomen.

OTTAVIO (*beweegt zich richting C. Cour*) En dat hij van plan is om me te laten trouwen.

SYLVESTRO U te laten trouwen.

OTTAVIO Met een dochter van signor Geronte?

SYLVESTRO Signor Geronte.

OTTAVIO (*bij de brug*) En die dochter is al op weg vanuit Marseilles met de bedoeling dat te doen?

SYLVESTRO De bedoeling dat te doen.

OTTAVIO En dit nieuws komt van mijn oom?

SYLVESTRO Van uw oom.

OTTAVIO (*loopt voorbij Sylvestro naar de linker stoel*) Die liet van mijn vader per brief vernam.

SYLVESTRO Per brief vernam.

OTTAVIO En mijn oom weet al wat we hebben uitgespookt?

SYLVESTRO Al wat we hebben uitgesp...

OTTAVIO (*legt zijn hoed op tafel, gaat zitten*) In godsnaam, zeg iets, in plaats van alles na te kwaken als een papegaai. (*slaat op tafel*)

SYLVESTRO Als een papegaai... (*slaat op de hoed in plaats van op tafel*) Wat moet ik nog zeggen. (*bekijkt de hoed*) Al wat u zegt klopt, los erop.

OTTAVIO Geef me dan tenminste goede raad. Zeg me hoe ik uit deze rotzooi kom.

SYLVESTRO Oi mama Leone. Ik zit net zo in de rotzooi als u. Ik zou zelf wat goede raad kunnen gebruiken.

OTTAVIO Ik lig aan diggelen, door die verrekte terugkomst.

SYLVESTRO De diggelen zijn wederzijds.

OTTAVIO (*staat op, gaat richting C. Cour*) Als mijn vader er achter komt barst er een stortvloed van verwijten over me los. (*Scapino verdwijnt van het cafébalkon*)

SYLVESTRO Een stortvloed van verwijten kunnen geen kwaad.

Ik krijg het harder te verduren, ik zie een stortvloed van oorvijgen op me af komen.

OTTAVIO Oh, God, hoe kom ik uit deze verschrikkelijke rotzooi?

SYLVESTRO Daar had U misschien beter aan gedacht voor u er instapte.

OTTAVIO *(loopt over de brug)* 't Is het moment niet om te zeggen: "Zeg niet dat ik het niet gezegd heb". Wat moet ik doen? *(hij springt over het water tot bij Sylvestro)*

SYLVESTRO Ik weet het niet.

OTTAVIO Wat moet ik doen? Wat moet ik doen? *(hij grijpt Sylvestro bij zijn keel, duwt hem bijna in zee)*

SYLVESTRO Ik kan niet zwemmen.

(Scapino komt op vanuit het café)

SCAPINO Wat is dat, signor Ottavio?

SYLVESTRO *(trekt zich los van Ottavio)* Scapino!

SCAPINO *(loopt naar de brug)* He, he! Wat is er? Wat scheelt er? Gaat er iets mis?... U kijkt een beetje sip.

OTTAVIO *(loopt over de brug)* Oh, mijn beste Scapino, ik ben kapot. Ik word gek. Ik ben de ongelukkigste man ter wereld.

SCAPINO Ach, 't is niet waar! Hoe kan dat nu?

OTTAVIO Wil je zeggen dat je niet weet wat mij overkomt?

SCAPINO Nee.

OTTAVIO *(grijpt hem bij zijn mouw)* Mijn vader en signor Geronte zijn terug en ze zijn vastbesloten me te laten trouwen.

SCAPINO En? Is dat zo verschrikkelijk?

OTTAVIO *(rukt aan zijn mouw)* Oh, je moest eens weten wat er is.

SCAPINO Maar, maar, maar toch. Vertel het eens allemaal. U weet toch dat ik steeds bereid ben te luisteren als een jonge kerel in de knoei zit.

OTTAVIO *(trekt Scapino mee naar voor)* Oh, Scapino als je wat kon verzinnen om me uit de rotzooi te halen, *(knielt)* blijf ik je mijn hele leven lang dankbaar.

SCAPINO Wel, er is maar weinig wat me niet lukt als ik er mijn tanden in gezet heb. Onze Lieve Heer heeft me gezegend met een zeker talent voor briljante invallen en slimme verzinsels die minder begaafden in hun jaloezie wel eens oplichterij

noemen, of bedrog. (*komt tot bij Sylvestro*) Maar het staat buiten kijf dat ik in deze ongeëvenaard ben (*hij vist een reep chocolade uit Sylvestro's zak*) als het er op aankomt hier en daar wat bij te werken of het zachtzinnig recht te trekken van een scheefgelopen situatie. Chocolade?

(*hij biedt Sylvestro chocolade aan, wandelt naar het midden, vooraan, richting publiek*) Er is niemand met een betere reputatie in de zaken, maar talent en inzet worden vandaag de dag niet meer geapprecieerd. (*hij gaat naar de stoel waar Ottavio eerst zat*) En sinds het wat tegenzat met de zaken, heb ik ermee gekapt.

OTTAVIO Wat voor zaken en wat zat er tegen, Scapino?

SCAPINO Oh,... een klein meningsverschil met de wet.

OTTAVIO De wet?

SCAPINO Ja, we geraakten het niet eens over een bepaalde kwestie.

SYLVESTRO Ze geraakten het niet eens. (*gaat zitten*)

SCAPINO Weet u, ze hebben me bijzonder onaardig behandeld, ik stond zo verbijsterd over de ondankbaarheid van mijn medemens dat ik besloot nooit nog een vinger uit te steken om gelijk wie in gelijk wat bij te staan. Maar ik ben wel altijd bereid te luisteren.

OTTAVIO Weet je, Scapino, dat signor Geronte en mijn vader twee maand geleden samen zijn ingescheept voor een zakenreis met gemeenschappelijke belangen.

SCAPINO Juist.

OTTAVIO (*gaat naar de tafel*) En dat ze Leandro en mij hier hebben achtergelaten, ik onder de hoede van Sylvestro (*slaat Sylvestro op de rug*) en Leandro onder jouw toezicht.

SCAPINO En ik deed mijn werk in eer en geweten.

SYLVESTRO (*staat op*) Ik ook.

OTTAVIO (*duwt Sylvestro weer in de stoel*) Een tijdje geleden kwam Leandro een jong zigeunermeisje tegen en werd smoorverliefd op haar.

SCAPINO (*lacht*) Juist.

OTTAVIO (*gaat terug over de brug*) Als boezemvriend, nam hij me in vertrouwen en we gingen samen naar haar toe. En ik vond ze best mooi maar nu ook weer niet zo mooi als hij zich had voorgesteld.

Hij sprak alleen nog maar over haar, dag in, dag uit, er ging geen moment voorbij of hij zat op te scheppen over haar schoonheid, haar charme, haar verstand, het minste geringste woord van haar. Uiteindelijk nam hij het me kwalijk dat ik niet zo smoorverliefd was als hij.

SCAPINO Wacht... wacht... wacht. Ik begrijp niet waar u naartoe wil.

OTTAVIO *(na een korte pauze)* Op een goeie dag...

SCAPINO Haa!

OTTAVIO Toen ik met hem meeding om zijn obsessie te bezoeken hoorden we in een klein huisje in een zijstraatje het geluid van snikken gemengd in een vloed van tranen. We vroegen ons af "wat gebeurt er?"

SCAPINO Ja, dat vraag je je af, nee? *(tot het publiek)* Dan vraag je je toch af, "Wat gebeurt er" U niet? Ja toch!

OTTAVIO Een vrouwtje dat net voorbijkwam vertelde ons dat daar twee vreemde vrouwen woonden in mensonterende omstandigheden.

SCAPINO En, en dan?

OTTAVIO *(doet of hij trekt)* Door nieuwsgierigheid gedreven sleepte ik Leandro mee om te gaan kijken wat er scheelde. *(gaat naar de bank, speelt dat hij ergens binnengaat)* We kwamen in een klein kamertje binnen waar een oude vrouw lag te sterven, *(Scapino & Sylvestro: "Ahh")* een dienstmaagd snikte *(Scapino & Sylvestro "Ahh")* en een jong meisje in tranen wegsmolt, het mooiste en het meest verschrikkelijkste sublieme dat ik ooit zag.

SCAPINO Aha! Oho!

OTTAVIO Gelijk welk ander meisje had er in haar toestand verschrikkelijk uitgezien. Ze had niks aan...

SCAPINO & SYLVESTRO *(double-take)* He...

OTTAVIO dan lompen, haar haar viel verward over haar schouders, maar zelfs in die toestand schitterde ze als duizend sterren. *(Sylvestro staat op en rent de brug over)*

SCAPINO Ja, ik begin te begrijpen waar u naartoe wil. Ja, ja, ja, ja, ja.

OTTAVIO Als je haar gezien had, Scapino, in de toestand waarin ik haar zag, het had je verpletterd.

SCAPINO Ongetwijfeld. En zonder haar gezien te hebben weet

ik zeker, ze heeft net dat... (*Scapino & Sylvestro*) WOEPS... dat het 'm doet.

(*Sylvestro is naar C. Jardin overgelopen en verdwijnt in het café*)

OTTAVIO Haar tranen waren niet het soort tranen waar een gelaat rood van wordt en opzwelt. (*doet een paar stappen C. Cour*) Ze hilde onvoorstelbaar mooi en haar ellende was de heerlijkste ellende ter wereld.

SCAPINO Ja... uiteraard.

(*Sylvestro komt uit het café met twee flesjes cola en glazen en gaat naar de tafel terwijl Ottavio verder vertelt*)

OTTAVIO Huilend... (*knielt*)... wierp ze zich op haar knieën naast de stervende vrouw en noemde haar "Moeder".

SYLVESTRO Heh. (*stopt even bij Ottavio*)

OTTAVIO Iedereen kreeg de tranen in de ogen bij de aanblik van zoveel liefde en genegenheid. (*Sylvestro, aan de tafel nu, keert de flesjes om in de glazen*)

SCAPINO Inderdaad zeer ontroerend en ik neem aan dat de ene golf van liefde en genegenheid een andere soort golf deed opwellen.

OTTAVIO Scapino, een stenen muur zou geschreid en haar be-mind hebben.

SCAPINO Juist.

SYLVESTRO (*die merkt dat de colaflesjes nog dicht zijn, rent naar Ottavio, geeft ze hem en loopt terug naar Scapino. Verveeld tracht Ottavio het flesje te ontstoppen met zijn tanden en dan met zijn schoen. Gebruikt de flesjes dan als verrekijker. Hij kijkt naar het café en dan, langzaam C. Cour draaiend, door de "verrekijker".*

Carlo komt op van C. Cour, gaat naar Ottavio, houdt in 't oog wat er gebeurt en blijft voor hem staan. Ottavio bekijkt hem door de "verrekijker". Carlo neemt een flessenopener uit zijn zak en laat hem Ottavio zien, die hem een van de flesjes geeft. Carlo ontstopt het flesje, geeft Ottavio de kroonkurk [Ottavio luistert naar Sylvestro] en wil afgaan richting café. Ottavio steekt zijn flesje omhoog voor een toast, Carlo houdt halt, klinkt met hem en gaat cola drinkend af langs het café. Ottavio probeert van zijn cola te drinken, merkt dat de kroonkurk er nog opzit.)

SYLVESTRO Luister eens, als u het niet kort maakt zitten we hier morgen nog. Ik maak het wel even in twee woorden af. Zijn hart ontvlamt. Hij kan niet meer leven zonder haar, hij staat constant voor de deur. Hij wil het ongelukkige meisje troosten met zijn bezoek maar begint meer op een portier te lijken dan op een bezoeker. De min laat hem niet binnen. Onweerstaanbare drang, (*samen met Scapino*) onverplaatsbare man. Hij smeekt, hij kwijlt, hij pleit. Geen schijn van kans. Al heeft het meisje geld noch goed toch is ze van goeden huizen en hij zal zijn handen thuis houden, tenzij hij met haar trouwt, (*hij loopt naar C. Cour, de brug over, keert zich om en zet zijn toespraak voort*) van kwaad komt erger. Hij pijnigt zijn hersens, piekert, redeneert en debatteert en neemt tenslotte een beslissing.

Hij is nu drie dagen getrouwd.

Voeg daarbij de onverwachte terugkomst van zijn vader, voeg daarbij het andere huwelijk dat zijn vader geregeld heeft met signor Geronte's dochter, da's de dochter van zijn tweede vrouw waarmee hij getrouwd is in Marseilles. (*Ottavio komt naast Sylvestro op de brug staan*)

OTTAVIO (*geeft de cola terug aan Sylvestro*) En het ergste van al; voeg daarbij de armoede waarin mijn arme lieve vrouwtje nu leeft en ik die zonder geld zit en haar niet kan helpen. (*gaat zitten op touw*)

SYLVESTRO Voila.

SCAPINO (*staat op, gaat naar Ottavio*) Is dat alles? Weet je dat jullie je zitten druk te maken om niks en nog eens om niks. Ik wil maar zeggen, waar maken jullie je in godsnaam bezorgd over. (*wandelt de brug op*) Zijn jullie niet beschaamd: panikereren bij zo'n prul? Hoe bestaat het? Dat heeft op de Studio (*Herman Teirlinck*) gezeten en dat kan nog geen trukje bedenken, een klein zetje om de barsten te lijmen. (*voor de bank nu*) Ik was misschien zo groot toen ik klussen opknapte die duizend keer ingewikkelder waren dan dit. Als dat gerechtelijk misverstand er niet was... ik zou niet aan de verleiding kunnen weerstaan.

SYLVESTRO (*schuift op naar rechts van de bank, als Scapino naar links opschuift*) Tsja, nou, ik kom tot het besef dat ik niet gezegend ben met een stel hersens als de jouwe.

SCAPINO Dat is waar. Heel waar.

SYLVESTRO En dat ik jouw talent niet heb...

(Giacinta komt op, bovenaan het gangpad C. Cour)

SYLVESTRO om tot misverstanden te komen met het gerecht, maar...

GIACINTA *(ziet Ottavio, rent op hem af)* Ottavio!

OTTAVIO *(loopt op haar toe)* Hier is mijn lieve Giacinta.

GIACINTA Ottavio. *(ze ontmoeten elkaar op het lagere gedeelte van de brug, Giacinta kust Ottavio en knielt. Scapino & Sylvestro zitten op de bank en kijken toe)* Oh, Ottavio, is het waar wat Sylvestro vertelt heeft aan Nerina? Dat je vader terug is en je met iemand anders laat trouwen? *(met tranen in de ogen)*

OTTAVIO Ja, mijn liefste en ik ben er net zo erg het hart van in als jij. Maar... *(hij knielt)*... wat is dat? Je huilt. Waarom die tranen? Je denkt toch niet dat ik je zou bedriegen? Je twijfelt toch niet aan mijn liefde?

GIACINTA Ja, Ottavio, ik ben er zeker van dat je van mij houdt, maar ik ben er niet zo zeker van dat je altijd van me zult blijven houden.

OTTAVIO Hoe zou iemand van jou kunnen houden zonder van je te houden voor de rest van zijn leven?

GIACINTA *(gaat naar C. Jardin)* Men heeft me verteld Ottavio, dat jullie geslacht, niet zo duurzaam is in de liefde als het onze en dat de laaiende passies die de mannen verteren net zo snel doven als ze ontvlammen. *(ze keert zich naar Ottavio)*

OTTAVIO *(staat op)* Mijn lieve Giacinta, ik ben niet gemaakt zoals andere mannen.

SCAPINO & SYLVESTRO *(slaan het linkerbeen over het rechterbeen)* Goeie God!

OTTAVIO *(loopt naar Giacinta)* Ik weet dat ik van je zal houden zolang ik leef.

GIACINTA *(gaat weer naar haar eerste plaats C. Cour)* Ik ben er zeker van dat je gelooft wat je zegt en ik twijfel niet aan de oprechtheid van je woorden, maar ik vrees een sterkere vijand dan de tedere gevoelens die je voor me koestert. Je bent volledig afhankelijk van je vader die vast besloten is je met iemand anders te laten trouwen. Als dat gebeurt ga ik dood. *(ze zit op een trede van de brug en barst in tranen uit)*

OTTAVIO *(komt naar haar toe, knielt, neemt haar handen vast)*
 Geen vader zal de gelofte verbreken die ik je deed.
(Scapino & Sylvestro lopen tot achter Giacinta en Ottavio. Ze spelen dat ze een liefdesscène draaien op een filmset, Scapino mimeert de camera, Sylvestro gebruikt het colaflesje als mikrofoon. Ze gaan terug naar de bank. Ottavio en Giacinta staan op)
 Nog eerder verzaak ik aan mijn land of aan het leven, dan aan jou. Nog voor ik haar gezien heb haat ik het meisje waarmee hij wil dat ik trouw. Huil niet, liefste Giacinta, je tranen doen mij meer pijn dan jou, elke traan *(kust haar oog)* is een steek *(kust het andere oog)* door mijn hart. *(kust haar lippen)*

GIACINTA *(loopt weer naar C. Jardin)* Om je gelukkig te maken, houd ik mijn tranen in en wacht met droge ogen op wat het lot ons brengt.

OTTAVIO Het lot staat aan onze kant.

GIACINTA Dat moet wel, als je me trouw blijft.

OTTAVIO Hoe kan je daaraan twifelen.

GIACINTA Dan zal ik gelukkig zijn. *(omhelzing)*

SCAPINO *(tot Sylvestro)* Ze is niet stom, he. *(staat op)* En mis is ze ook niet. *(Scapino gaat door richting C. Cour)*
 Ciao!

OTTAVIO *(keert zich om, rent Scapino achterna...)*
 Hier is de man die ons van onschatbare hulp zou kunnen zijn, moest hij willen.

SCAPINO *(stopt, keert zich naar Ottavio & Giacinta)*
 Luister, u weet toch dat ik me nooit meer wil moeien met iemand anders zaken... nooit... maar... *(staart Giacinta aan)* als jullie twee het me nu heel vriendelijk moesten vragen... misschien.

OTTAVIO Oh, als het alleen maar een kwestie is van vriendelijk vragen, mijn beste Scapino... *(knielt)* dan smeed ik je met heel mijn hart: wees onze lichtende ster in de duisternis.

SCAPINO *(staart Giacinta nog steeds aan, keert zich naar Ottavio)* Wablieft?... Oh ja. *(geeft Ottavio klopjes van boven op het hoofd. Tot Giacinta)* En u, hebt u me niets te zeggen.

GIACINTA *(komt naar Scapino)* Ik smeed u, bij alles wat me dierbaar is, ons en onze liefde te redden. *(ze neemt zijn das*